

ДІЛО

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шакл. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
М. сячно: в краю 450 зол.
За границю:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Червоні маневри.

Львів, 20. вересня 1928.

На Радянській Україні відбулися між 5. і 16. вересня ц. р. величезні маневри червоної армії. Тереном маневрів була Київщина разом з Київом, Бердичівщиною і Волинню (східна її частина). В маневрах узяв участь весь головний штаб червоної армії з її генераліссімумом, тобто з народним комісаром військових і морських справ та головою Революційної Військової Ради СРСР Ворошиловим.

Самі маневри попередив Ворошилов відповідним пресовим інтерв'ю, яке репродукувала вся майже європейська преса, а в якому підкреслював особливу вагу тих маневрів для перевірки боєздатності і боєвої готовості червоної армії. Це інтерв'ю, очевидно, надало самим маневрам специфічно-політичної ваги в очах не тільки всієї нерадянської чужинної преси, але ще більше в очах всього політичного світа.

Але далеко більше уваги присвятили тим маневрам уся більшовницька преса. В ній були навіть окремі офіційні повідомлення з боєвого фронту маневрів. Крім того вся радянська преса приносила в часі маневрів, від самого їх початку до кінця, цілу низку статей визначних військових фахівців, велику кількість наказів, а найбільше описів подвійних подій та етапів маневрів. Вистарчить сказати, що велико-розмірна своїм зовнішнім виглядом радянська преса присвячувала маневрам по цілій сторінці. Попри те містила вона цілу низку кліш. Кожен радянський обиватель хоч не хоч мусів інтересуватися тими маневрами, бо преса просто примушувала його до цього надміром інформації про них. Колиж до того додати добре підготовану та адекватну — як пишуть — переведену газозву атаку на Київ і до того атаку повітряну, одну в день, а другу вночі, то стане ясним, що маневри мусили стати осередком уваги всієї радянської суспільності, зокремаж міського населення.

Головним їх завданням, як одно-згідно запевняє радянська преса, було не тільки перевірити та випробувати в боєвій практиці всі нові збудовані технічного зв'язування та боєвого вишколу червоної армії, але в далеко більшій мірі випробувати підготованість оборонної співпраці цивільного населення з армією. Наймаркантишнішими моментами тієї боєвої співпраці населення з армією була, наприклад, у Києві оборона перед газовими атаками повітряної флотії.

Про політичну ціль тих маневрів написав у радянській пресі начальник політичного управління Української Військової Округи між іншим ось що:

"Радянський уряд робив і робить все можливе, щоб зберегти мир. Але всім відомо, що на свою пропозицію в Женеві про роззброєння ми почули промову Кельдого, отверто спрямовану проти Радянського Союзу; що в кількох країнах убили наших дипломатів, представників, і так напали на них, громили радянські установи. Всі також знають, що міжнародні сили, які проводять збройну роботу проти Радянського Союзу, перебувають в особливій напругі. Вони атакують і атакують Київ, а саме Київ і Київський район."

льбога, є змова капіталістів, щоб ізолювати Радянський Союз, зловом він є своєю суттю скерований проти нас. Ось чому маневри червоної армії набувають незвичайної ваги. Вони є доказом нашої учбової підготовки". (Цитуємо за "Пролетарською Правдою").

Таким чином щогорічні величезні маневри червоної армії треба вважати демонстрацією мілітарної сили СРСР перед цілим світом, зокремаж перед західними сусідами СРСР. Більшовики в мир не вірять і не хочуть вірити, дарма, що зголо-

сили своє приступлення до пакту Кельдого. Останніми маневрами вони доказали, що їх завданням з уваги на сподівану війну мілітаризація всього населення СРСР і всіх громадських та державних установ, що у випадку війни обов'язки співпрацювати активно в операціях червоної армії. Ці маневри були першою того роду і як вони заплановані, у повній влатності та успішною справою використання цієї мілітаризації цивільного населення для потреб війни.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Ще про „реальне й нереальне“.

„Слово Польське“, яке на противі свого 32-літнього існування перейшло безліч „ідейних“ трансформацій: від широго демократизму Ст. Шелановського через шовіністичний капіталізм Василевського і Ст. Грабського до саванітного фашистства Мейсавма, в останніх днях знову дістало білу гарячку з українським підкладом. В чисто капіталістичний період цей орган взагалі не признавав України (хіба як польську історичну провінцію, що покривалася в польському розумінні з Київщиною), ні українства, а вже під німним оглядом політичного українства. Ще недавно, після рижського трактату на сторінках „Слова Польського“ просто розглядали українську проблему Ст. Грабський. Він витягав руки до червоної Москви, пропонуючи їй спільну розв'язку українського питання шляхом адоволення українського руху всім розпорядним засобами. Ст. Грабський відповів „програму“ Лешка Ворковського, що — мовля — „нема Русі (себто України), єст тільки Польща і Москва“. Верути на основу рижської границі й менш-більш однакове відношення відношення українців в Рад. Союзі і Польщі (тут і там понад 20 проц.) треба тільки дружно об'єднати полями і мостами як двома державним націям, яких розділювала на противі історії лише Україна, а українська справа буде звичайною ad maiorem Poloniae et Moscoviae gloriam. Пропозиції Грабського як там „Слово Польське“ — очевидно, не з вини Кремля — не могли знайти широкого відгуків у Москві. Сталінська сила українського руху все більше проймає орган Рад. України, росте українська культура, росте політична аспірація Рад. України, змагається потенціал української економіки. Під впливом цієї стихії в умовах радянського життя Грабський втрачає сподіваний союзника.

Тоді й санатійною шимкою підмалюване „Слово Польське“ зробило „пусту“ у своїх поглядах. Воно вже не негує Наддніпрянської України.

„До України географічної і державної не маємо ніякої неапатії; знаємо, як з історично-географічних, так і побратимних оглядів маємо для неї повнапівне тільки живої і сердечної приязні, що наші Українці. Можна сміло твердити, що велика більшість наших співпатитів (яка тієї України ні-

коли не бачила й її не знає) не має стільки реальних й ідейних, чимна симпатизувати з Україною, що маса поляків, яка від віків сидить на українській землі, з нею зросла і була для неї віджизняючим джерелом культури. До культурно-ідейних аспірацій географічної і державної України відносимося теж з найбільшою прихильністю. Однак та Україна як під оглядом природничим (ті) і географічним, так і під оглядом історичним і культурно-обичайним кімчається на нашій східній границі і всяка спроба перенести її поза границі єстотні до Ст. Галичини чи на Волині є роботою виключно політичною, штучною і нереальною. Тієї штучної роботи з усяєю рішучістю протиставляємо усяє польський наріч і кожний уряд“.

Тієї постаті польського народу й уряду для висліа волинський воєвода Юзевський, тієї постаті ще окремо для англійського уряду, розглядаючи низку організацій „Прогресу“ на Волині за протидержавну діяльність“.

Поміняючи поки що всі ті односторонні „висновки“ польського народу й уряду, а значиміше, що важко в кількох речених визнати більшу обмеженість і глупоту, як автори „нереальної доктрини“. Їхні „прихильності“ до Наддніпря України (географічної і державної) є очевидно, напаставлена на сподівану Україну, яка по польським наліям віддасть величезні простори своїй землі прогнанним революційним польським поміщикам, себто тим, що „ту Україну“ краде знають, що від віків там сиділа й „всаджувала“ свою культуру. А хібаж не за те „всаджували“ вони опинилися поза її межами?

Як ми вже зазначували, не будемо вводити ні словеснословесних „дотримань“ до дискусії на тему їх „реальних“ чи „нереальних“ уяв. Бо життя нашого народу не розвивалося, не розвивається й не може розвиватися на ній польських концепцій, які по межах польської географії. Все те є очайдушно-глупі балаки недоарештованих політиків, які можуть давати багато злихості (про що свідчить розмова „Прогресу“ на Волині і перестудування „Дуги“ в Галичині), але в основі вони не в силі нічого змінити, а єсть й напружених українського життя. Тільки в одному годимося зі „Словом

Хочете спокійно жити?

Обезпечіть своє життя в користь своїх найближчих в рідній Т-стві

„КАРПАТІЯ“

Львів, Руська 18 І. пов.

Пол., а саме, що не треба „переносити“ ту Україну до Ст. Галичини чи на Волині, бо на Волині й в Галичині все був український наріч. і була, не знаючи на „найреальніші“ польсь. плани. Власне Галичина, як український Шмелюк, переносила свої (ні) й свою роботу на Наддніпрянщину, Близини, справді українським військом Центр. Раді були Січові Стрілки, аложемі в галичан, впливом надійним військом Директорії був полк (що зробив протидержавний переворот), а опису корпусу Січових Стрілок, єдиним українським елементом на Наддніпр. Україні були галичани, а в сьогодні там працює до 40 тисяч галичан, творять українську авангарду, працюють в культурних, освітніх, господарських і всяких інших установах. Коли Галичина є джерелом і розсадником України в найширшому розумінні того слова на широкій просторі українських земель, то справді найво „переносити“ ту Україну до Ст. Галичини і на Волині“.

„Пропаганда православа“.

„Слово Польське“ в своїх антиукраїнських чи племені-роздільних, а одчасно уніфікаційно-державних концепціях і планах нагадує поширений тип того злодія, що краде і горлає: „довай злодія!“ В тієї самій статті лише беззастидливо органі:

„Як-же споможіти тімним стає положення сепаратистів, коли від пробою розв'язати якусь окремі реальну проблему, що впроваджує через їх (зловгодно). На іншому місці найвищою видання нашого органу майже читав саме таку споможіти тімну картинку клопотів і харолющих помислів, а і-кими безнадійно боряться українська партія, яка з огляду на „любачеку“ латвійської і польської ані на хвильку не затаїлася би звати у унію і рази би перейшла на православ, точ то знову погрожує русифікацією“.

На „доказ“ тих „зловотів і харолющих помислів“ неослаблений орган приносить відповідно спростування у вигляді статті з-ра А. Чайковського, друковані на сторінках нашого органу, від багатомовними намірами: „Україні проти уніатської преси“. Орган УНД-а „Діло“ провагує православ“.

Україні, що найвище в межах Польщі, належать до двох перших: гр. католицької і православної. Визнання одної й другої першої є менше-більш однакове число. На противі відносно стійкої православної церкви на Україні була р. православна православної православної, відмінного від православного українського. Знаємо гр. кат. церква була під впливом латинства.

Уніатська церква величезно опанувала від латинсько-польської впливів і стала національно-польською галицькою українців. Той самий процес почався тежор перекладати православна церква на український латинизм.

Та в останніх днях уніатської преси, на яку з одного боку напавши навіть латинство, а з другого боку намагалися внести розлад відносно православної, перекладати знову армію. В ній опанували для сепаратизму: традиційний українсько-латинський і демократично-латинський підкладом. І в демократично-латинській і в сепаратизмі підкладом. Стя

Pr. 3. 8/28. Sad okręgowy karncy we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sadzie: a) zatwierdzić po myśli przepisów art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927 Nr. 45 rozporządzenia z dnia 1. września 1928 Nr. 195 Druż dokonane dnia 1. września 1928 przez Starostwa Grodzkie we Lwowie zaliczenie czołogoni „Dziło“ Nr. 104 z dnia 12/IX 1921 z powodu że zamieszkuje w tym czołogoni artykuł pt. „Wzrost i rozwój“ z wstępu w publicznym wyrażeniu z art. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 10. V. 1927 Nr. 45 poz. 399 b) wydać po myśli przepisów art. 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydać się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czołogonia nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następnego przewidywanego w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 1. września 1928 r.
Mayer

Франц Йосиф очевидно ніколи не „аро-
умив“ своєї жінки. І як він міг був її
ароумити? А все таки він поводився з
нею з величчям і штурманством, ніж
якоби не ослабляв. Ніколи не ставив їй
поперек фантазій і скаргов — хоча Бог
знає, які вони йому були чужі і чужі.
Бувало навіть, він силкувався перемогти
її власну владу, вийти зі свого тем-
пераменту, і познати в просторі, за-
стерженні Євгенів, в просторі „посе-
ді“. В Мілані, напр., він спромігся на
таку телеграму до неї!

Чудесною погодою швидко скін-
чилися. Думки мої є содо Тебе і супро-
важати Тебе по силному селі.
Отто Ернст апелав, що читаючи цю
теграму, забуваючи про сухих до-
чечок „дівочих“, він не міг не ува-
жити собі, що того дня, перед висвітлю-
ванням телеграм. Франц Йосиф зна-
вше був на призначеній пробічником
програми, запитав ось яку приталку:
Написати поштову допису до Сіа.
Сіа — так називається в папері
Франца Йосифа його тружина Євге-
нів.

IV.
Поміж усім цим сірим і вбогим багат-
ством різноманітної вселенної поназдо-
балом на одну автографу запису, яка
— одна-єдина — здалека торкається й
чужої вашої справи. На сторони 295 лі-
мешого видання знайшла ми ось яку
адаптовану записку:

Пісар до графа Таффе (шифров).
Архидиакон Сембратович на мій рі-
шучий запит вручив мені своє ар-
чення.

Поведення його було відповідне і
служило. Прому дати графові По-
тецькому вказівку, щоб відлучив на га-
личські часослужби, щоб вони згорали
про цю справу не вислали і щоб не по-
ліномовно тріумфального крику. — Ф.

Зайве додати, що мова тут про бізо-
пашного митрополита Йосифа. Як не як,
як не запізна Франца Йосифа сама собою
симпатична: першочинний достойний від-
чуження і пісар-батько не забуває, що
треба асоціаліти білошанному ще даль-
шого призначення.

Вільше в книзі Ернста немає нічого,
що торкалось би безпосередньо нас, нашої
країни, наших земляків. Але вилучає на
— тільки христоматі, тільки вибір із
писань Франца Йосифа, і зроблений не
з історичними, а з психологічними мі-
рами. Нема раціонального сумніву, що в
сфері оригінальних історичних паперів
є чимало дечого, що відноситься до Га-
личчини, до поляків, до нас. Мабуть там
є слід також того батального Adieu. Mein
Herren? Може є також оригінал той
волево-габсбурзької угоди в 1867 року,
якою віддано нашу нещасну Батьківщи-
ну на нашу полемі? Може там знай-
деться й повення того сенсативного
послання, яке Ернст 1913 року передав
українському клубові у Відні, а нагоди
військової дебатів? Може там зовсім ціка-
во, що дає до нас хоч розуміння неви-
снених досі загальних?

Немає не знайдеться у Відні хтось
компетентний, що сумів би вибрати з
гайних записок Франца Йосифа матері-
али до розвідки переважно згадані на-
шого недавнього минулого? В. П.

За океаном.

Представник „Рідної Школи“ приїхав до
Америки.

Дня 25-го серпня приїхав до Нью-Йорку
представник „Рідної Школи“ з Львова,
п. Леа Якович. Д. Якович в до-
руччя „Рідної Школи“ має обізнати укра-
їнську громаду у Західній Державі і в Ка-
наді, заснувати українському громадян-
ству теоретичне становище „Рідної Шко-
ли“ в Галичині та заповідати на ви-
значені поштові. „Рідна Школа“ в краю
зазвичай була близька серцю українців і
українців у Західній Державі і в Ка-
наді і вони завжди на Великдень і Рі-
здю обирають жертву на ратушу укра-
їнської школи і нашої дітвори в різному-
рці бачили спонсорством „Рідна Шко-
ла“ спонсорів велику місію в українській
нашій місті, а що старий край по віні
своєї і відданості, по повені, годі
і теоретичні громади тут не може да-
ти потрібних засобів і сил. „Рідна
Школа“ тим більше українському
показується в Чикаго Державі.

Збіже і пашу

дорібок Вашої і дорічної праці,
обозначеного від огню тілани в своїм
Товаристві взаїмних обозначень
„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. РУСЬКА Ч. 20.
Інформації уділяють місцеві агенції.
205 14-7

в Канаді. Нема сумніву, що американські
українці відіграють зі ширим серцем і
широкою допомогою на цей захід. А тим
доказує різноманітні, що у тихих
горах має союзники в братах за морем.
Бажало відпоручитися „Рідної Шко-
ли“ в Америці якнайкращих успіхів у
його праці і сподіємося, що він зоргані-
зує як слід збіркову акцію серед наших
американців за морем, аби „Рідна Школа“
могла нарешті стати кріпко на ноги і
сповнитися без перепон всі свої задання.
На „Дім Українських Інвалідів“ у Львові.

З американської „Свободи“ довідую-
мося, що в Західній Державі ведеться
жита акція з метою призначити 100 укра-
їнських громадян, які зложили по 100
доларів на будову „Дому Українських
Інвалідів“ у Львові. Започаткував цю ак-
цію, як ми вже подавали, відомий по-
морський бізнесмен К. Лисенко. З тих чи-
сел „Свободи“, що по довгій перерві до-
платили, бачимо, що досі вже 12 гро-
мадян зложили на будову „Дому Укра-
їнських Інвалідів“ по 100 доларів, бра-
кує отже ще 88 таких жертводавців.
„Свобода“ вірить, що вже не треба буде
довго чекати на дальших 88 жертвода-
вців та що в короткім часі буде пишність
у Львові величезна лавина будівель з на-
писом: Дім Українських Інвалідів, по-
будований жертвенністю американських
українців. Жертви на „Дім Українських
Інвалідів“ у Львові посилають американ-
ські патріоти через Обидзання. — Неза-
лежно від тих 100-доларових жертвода-
вців обираються жертви на українських
інвалідів по цілій Америці. Так прим.
з огороженого я-ром В. Калашиним ви-
казу у „Свободі“ виходить, що Фінланд-
ська Сіюна Округа збрала в своїй
районі через колекторів на „Дім У-
країнських Інвалідів“ 307,50 доларів. Ви-
кази помешних сум в Американській
пресі дуже багаті.

Збірка на шпиталі і захист у краю.

В тій-же „Свободі“ наводимо вики-
з жертводавців у Шикаго, Іл. на шпита-
лі і захист для ремісничих молоді у
Львові. Збірку перевела п. М. Говикон-
чеза з дозвільних Крайового Т-ва охоро-
ни дітей і очил наші молоді. До 9. сер-
пня п. р. збрала п. Говикончеза, в Ша-
каго, Іл. 558,33 дол.

Український банк у Мінсценді.

Економічна організація наших асо-
ціалістичних земляків викладе чимрала бі-
лий розв'яз. Ось український банк у
Канаді (Дім Українців-Американців Ен-
дінг енд Ловн Бессосейлмен), заложе-
ний на кооперативних основах в 1915 ро-
ці, витягує нині поперек ціл мільона до-
ларів майна і має власний дуже гарний
будинок. Цей банк для українців почи-
няє на будову або закупку землі, селя-
нів чи інших підприємств і тому це де-
ло, що понад 1.000 асоціалістичних укра-
їнських родин побудувало собі або купу-
ло свої власні домів. Так вилучив укра-
їнському банком українці у Канаді
гортається тим, що мають більше своїх
власних реальностей, як вилучили і на-
ші українські косяки в Західній Державі
дуже (а с іх понад 100). Місцеві і асо-
ціалістичні українці сподіються у цьому
банку також свої сподівання, хоч, на-
жаль, не всі. Українські мешканці Кана-
ди — це переважно робітники, які в
поті чола працюють на свої насушливі
зліб голови по великій сталевої фабри-
ці, якими Канада славеться.

Український Співачий Союз в Аме-
риці.

Комітети канцелярії У. С. С. і компо-
ніст Михайло Гайворонський пропонує
на сторічках „Свободи“ створення „У-
країнського Співачого Союзу Захід-
них Держав Америки“. Мета Союзу: до-
помога в організації українських хорів
і артілей української пісні між со-
бою і з українцями.

Організаційний рух.

Повітовий Народний З'їзд у Калуші. —
Народний З'їзд судового округу Вой-
нілів, Вітепський рух. Народне життя
в повіті. Організаційні вимоги. Після
д-ра Курця.

Дня 15. серпня відбувся в Калуші
Повітовий Народний З'їзд, в якому взяли
участь понад 100 делегатів зі сіл. З'їзд
отворив голова Повітового Народного
Комітету д-р І. Соціалістичний засідання
зачинав УНДО у зазначений наві. З'їз-
дочі проводили о. Іван Заричний з Вой-
нілів, секретарював п. Іван Косов з
Вітеп. З'їзд з діяльності уступаючого
Повітового Народного Комітету зложив
д-р І. Соціалістичний, а з'їзд з дія-
льності Парламентарної Репрезентатив-
ної зложив посол Антін Максимю-
вич. На питання, поручення в дискусії,
відповідав посол М. Струтинський,
при чому обговорював теж організаційні
справи повіту, а зокрема справу шкіль-
ну. В обговоренні дискусії забирали го-
лосов громади. З'їзд одобрив діяльність
управи партії та Парламентарної Ре-
презентативної, висловлюючи їм повне до-
віря. Вибрав Повітовий Народний Ко-
мітет, якого головою став д-р І. Со-
ціалістичний. З'їзд прийняв у піднесенню
настрою, хоч не обійшлося без такого
інциденту: на сцену вийшов передставив
одні селянські агітатор і пробував
спричинити галабурду. Селани делегати
закликали йому: „дозволяємо прислухати-
ся нашим народам. Може чого навчили-
ся, але апаратуриватися не дозволяємо
і викинемо, коли не будеш слухати тихо“.

Дня 12. серпня відбувся Народний
З'їзд в ошнілівського округу у
Войніліві (до підання осідок суду)
Істнувала від часу повстання Національ-
но-Демократичної партії окрема партій-
на організація судового округу, покля-
лася до життя на висесав повітового
о. Палача в Переліні. На чолі цієї
організації стояв через шість час Юрко
Галжаровський. Тепер після висесав
суду у Войніліві виринула справа ска-
сування окремої організації, однак
Народний З'їзд дня 12. серпня вирішив збе-
регти окрему поштову організацію
Войнілівщини, як помічаний орган каду-
ського Повітового Народного Коміте-
ту. З'їздові проводили п. Михайло Дурбак,
секретарював п. Василь Кондрат
з Томашівки. Реферат про діяльність
партії та організаційні справи виголо-
сив посол М. Струтинський. Після ко-
роткої річкової дискусії обрано Народний
Комітет, якого головою став п. Михайло
Дурбак. На призначені посол Струтин-
ський в імені Центрального Комітету
зложив горічку подяку п. Ю. Галжаро-
вському за його довготривалу працю на
становленні організатора Войнілівщини.

Посол М. Струтинський відбув у Ка-
лушину цілу низку справоздавань, на
даних поруч з'їзда і діяльності обгово-
рював організаційні справи та збирав
матеріали про надані рідні організації
влади. Досі відбулися віча в отих міс-
цевостях: 4. VIII. в Голіні, 7. VIII.
в Мисліві, 12. VIII. в Томашів-
ні, 14. VIII. в Медіві, 15. VIII.
в Березинці, 16. VIII. в Піддуб-
ні, 17. VIII. в Піддубні, 18. VIII. в Піддуб-
ні, 19. VIII. в Піддубні, 20. VIII. в Піддуб-
ні, 21. VIII. в Піддубні, 22. VIII. в Піддуб-
ні, 23. VIII. в Піддубні, 24. VIII. в Піддуб-
ні, 25. VIII. в Піддубні, 26. VIII. в Піддуб-
ні, 27. VIII. в Піддубні, 28. VIII. в Піддуб-
ні, 29. VIII. в Піддубні, 30. VIII. в Піддуб-
ні, 31. VIII. в Піддубні, 1. IX. в Піддубні, 2. IX. в Піддубні, 3. IX. в Піддубні, 4. IX. в Піддубні, 5. IX. в Піддубні, 6. IX. в Піддубні, 7. IX. в Піддубні, 8. IX. в Піддубні, 9. IX. в Піддубні, 10. IX. в Піддубні, 11. IX. в Піддубні, 12. IX. в Піддубні, 13. IX. в Піддубні, 14. IX. в Піддубні, 15. IX. в Піддубні, 16. IX. в Піддубні, 17. IX. в Піддубні, 18. IX. в Піддубні, 19. IX. в Піддубні, 20. IX. в Піддубні, 21. IX. в Піддубні, 22. IX. в Піддубні, 23. IX. в Піддубні, 24. IX. в Піддубні, 25. IX. в Піддубні, 26. IX. в Піддубні, 27. IX. в Піддубні, 28. IX. в Піддубні, 29. IX. в Піддубні, 30. IX. в Піддубні, 31. IX. в Піддубні, 1. X. в Піддубні, 2. X. в Піддубні, 3. X. в Піддубні, 4. X. в Піддубні, 5. X. в Піддубні, 6. X. в Піддубні, 7. X. в Піддубні, 8. X. в Піддубні, 9. X. в Піддубні, 10. X. в Піддубні, 11. X. в Піддубні, 12. X. в Піддубні, 13. X. в Піддубні, 14. X. в Піддубні, 15. X. в Піддубні, 16. X. в Піддубні, 17. X. в Піддубні, 18. X. в Піддубні, 19. X. в Піддубні, 20. X. в Піддубні, 21. X. в Піддубні, 22. X. в Піддубні, 23. X. в Піддубні, 24. X. в Піддубні, 25. X. в Піддубні, 26. X. в Піддубні, 27. X. в Піддубні, 28. X. в Піддубні, 29. X. в Піддубні, 30. X. в Піддубні, 31. X. в Піддубні, 1. XI. в Піддубні, 2. XI. в Піддубні, 3. XI. в Піддубні, 4. XI. в Піддубні, 5. XI. в Піддубні, 6. XI. в Піддубні, 7. XI. в Піддубні, 8. XI. в Піддубні, 9. XI. в Піддубні, 10. XI. в Піддубні, 11. XI. в Піддубні, 12. XI. в Піддубні, 13. XI. в Піддубні, 14. XI. в Піддубні, 15. XI. в Піддубні, 16. XI. в Піддубні, 17. XI. в Піддубні, 18. XI. в Піддубні, 19. XI. в Піддубні, 20. XI. в Піддубні, 21. XI. в Піддубні, 22. XI. в Піддубні, 23. XI. в Піддубні, 24. XI. в Піддубні, 25. XI. в Піддубні, 26. XI. в Піддубні, 27. XI. в Піддубні, 28. XI. в Піддубні, 29. XI. в Піддубні, 30. XI. в Піддубні, 31. XI. в Піддубні, 1. XII. в Піддубні, 2. XII. в Піддубні, 3. XII. в Піддубні, 4. XII. в Піддубні, 5. XII. в Піддубні, 6. XII. в Піддубні, 7. XII. в Піддубні, 8. XII. в Піддубні, 9. XII. в Піддубні, 10. XII. в Піддубні, 11. XII. в Піддубні, 12. XII. в Піддубні, 13. XII. в Піддубні, 14. XII. в Піддубні, 15. XII. в Піддубні, 16. XII. в Піддубні, 17. XII. в Піддубні, 18. XII. в Піддубні, 19. XII. в Піддубні, 20. XII. в Піддубні, 21. XII. в Піддубні, 22. XII. в Піддубні, 23. XII. в Піддубні, 24. XII. в Піддубні, 25. XII. в Піддубні, 26. XII. в Піддубні, 27. XII. в Піддубні, 28. XII. в Піддубні, 29. XII. в Піддубні, 30. XII. в Піддубні, 31. XII. в Піддубні, 1. I. в Піддубні, 2. I. в Піддубні, 3. I. в Піддубні, 4. I. в Піддубні, 5. I. в Піддубні, 6. I. в Піддубні, 7. I. в Піддубні, 8. I. в Піддубні, 9. I. в Піддубні, 10. I. в Піддубні, 11. I. в Піддубні, 12. I. в Піддубні, 13. I. в Піддубні, 14. I. в Піддубні, 15. I. в Піддубні, 16. I. в Піддубні, 17. I. в Піддубні, 18. I. в Піддубні, 19. I. в Піддубні, 20. I. в Піддубні, 21. I. в Піддубні, 22. I. в Піддубні, 23. I. в Піддубні, 24. I. в Піддубні, 25. I. в Піддубні, 26. I. в Піддубні, 27. I. в Піддубні, 28. I. в Піддубні, 29. I. в Піддубні, 30. I. в Піддубні, 31. I. в Піддубні, 1. II. в Піддубні, 2. II. в Піддубні, 3. II. в Піддубні, 4. II. в Піддубні, 5. II. в Піддубні, 6. II. в Піддубні, 7. II. в Піддубні, 8. II. в Піддубні, 9. II. в Піддубні, 10. II. в Піддубні, 11. II. в Піддубні, 12. II. в Піддубні, 13. II. в Піддубні, 14. II. в Піддубні, 15. II. в Піддубні, 16. II. в Піддубні, 17. II. в Піддубні, 18. II. в Піддубні, 19. II. в Піддубні, 20. II. в Піддубні, 21. II. в Піддубні, 22. II. в Піддубні, 23. II. в Піддубні, 24. II. в Піддубні, 25. II. в Піддубні, 26. II. в Піддубні, 27. II. в Піддубні, 28. II. в Піддубні, 29. II. в Піддубні, 30. II. в Піддубні, 31. II. в Піддубні, 1. III. в Піддубні, 2. III. в Піддубні, 3. III. в Піддубні, 4. III. в Піддубні, 5. III. в Піддубні, 6. III. в Піддубні, 7. III. в Піддубні, 8. III. в Піддубні, 9. III. в Піддубні, 10. III. в Піддубні, 11. III. в Піддубні, 12. III. в Піддубні, 13. III. в Піддубні, 14. III. в Піддубні, 15. III. в Піддубні, 16. III. в Піддубні, 17. III. в Піддубні, 18. III. в Піддубні, 19. III. в Піддубні, 20. III. в Піддубні, 21. III. в Піддубні, 22. III. в Піддубні, 23. III. в Піддубні, 24. III. в Піддубні, 25. III. в Піддубні, 26. III. в Піддубні, 27. III. в Піддубні, 28. III. в Піддубні, 29. III. в Піддубні, 30. III. в Піддубні, 31. III. в Піддубні, 1. IV. в Піддубні, 2. IV. в Піддубні, 3. IV. в Піддубні, 4. IV. в Піддубні, 5. IV. в Піддубні, 6. IV. в Піддубні, 7. IV. в Піддубні, 8. IV. в Піддубні, 9. IV. в Піддубні, 10. IV. в Піддубні, 11. IV. в Піддубні, 12. IV. в Піддубні, 13. IV. в Піддубні, 14. IV. в Піддубні, 15. IV. в Піддубні, 16. IV. в Піддубні, 17. IV. в Піддубні, 18. IV. в Піддубні, 19. IV. в Піддубні, 20. IV. в Піддубні, 21. IV. в Піддубні, 22. IV. в Піддубні, 23. IV. в Піддубні, 24. IV. в Піддубні, 25. IV. в Піддубні, 26. IV. в Піддубні, 27. IV. в Піддубні, 28. IV. в Піддубні, 29. IV. в Піддубні, 30. IV. в Піддубні, 31. IV. в Піддубні, 1. V. в Піддубні, 2. V. в Піддубні, 3. V. в Піддубні, 4. V. в Піддубні, 5. V. в Піддубні, 6. V. в Піддубні, 7. V. в Піддубні, 8. V. в Піддубні, 9. V. в Піддубні, 10. V. в Піддубні, 11. V. в Піддубні, 12. V. в Піддубні, 13. V. в Піддубні, 14. V. в Піддубні, 15. V. в Піддубні, 16. V. в Піддубні, 17. V. в Піддубні, 18. V. в Піддубні, 19. V. в Піддубні, 20. V. в Піддубні, 21. V. в Піддубні, 22. V. в Піддубні, 23. V. в Піддубні, 24. V. в Піддубні, 25. V. в Піддубні, 26. V. в Піддубні, 27. V. в Піддубні, 28. V. в Піддубні, 29. V. в Піддубні, 30. V. в Піддубні, 31. V. в Піддубні, 1. VI. в Піддубні, 2. VI. в Піддубні, 3. VI. в Піддубні, 4. VI. в Піддубні, 5. VI. в Піддубні, 6. VI. в Піддубні, 7. VI. в Піддубні, 8. VI. в Піддубні, 9. VI. в Піддубні, 10. VI. в Піддубні, 11. VI. в Піддубні, 12. VI. в Піддубні, 13. VI. в Піддубні, 14. VI. в Піддубні, 15. VI. в Піддубні, 16. VI. в Піддубні, 17. VI. в Піддубні, 18. VI. в Піддубні, 19. VI. в Піддубні, 20. VI. в Піддубні, 21. VI. в Піддубні, 22. VI. в Піддубні, 23. VI. в Піддубні, 24. VI. в Піддубні, 25. VI. в Піддубні, 26. VI. в Піддубні, 27. VI. в Піддубні, 28. VI. в Піддубні, 29. VI. в Піддубні, 30. VI. в Піддубні, 31. VI. в Піддубні, 1. VII. в Піддубні, 2. VII. в Піддубні, 3. VII. в Піддубні, 4. VII. в Піддубні, 5. VII. в Піддубні, 6. VII. в Піддубні, 7. VII. в Піддубні, 8. VII. в Піддубні, 9. VII. в Піддубні, 10. VII. в Піддубні, 11. VII. в Піддубні, 12. VII. в Піддубні, 13. VII. в Піддубні, 14. VII. в Піддубні, 15. VII. в Піддубні, 16. VII. в Піддубні, 17. VII. в Піддубні, 18. VII. в Піддубні, 19. VII. в Піддубні, 20. VII. в Піддубні, 21. VII. в Піддубні, 22. VII. в Піддубні, 23. VII. в Піддубні, 24. VII. в Піддубні, 25. VII. в Піддубні, 26. VII. в Піддубні, 27. VII. в Піддубні, 28. VII. в Піддубні, 29. VII. в Піддубні, 30. VII. в Піддубні, 31. VII. в Піддубні, 1. VIII. в Піддубні, 2. VIII. в Піддубні, 3. VIII. в Піддубні, 4. VIII. в Піддубні, 5. VIII. в Піддубні, 6. VIII. в Піддубні, 7. VIII. в Піддубні, 8. VIII. в Піддубні, 9. VIII. в Піддубні, 10. VIII. в Піддубні, 11. VIII. в Піддубні, 12. VIII. в Піддубні, 13. VIII. в Піддубні, 14. VIII. в Піддубні, 15. VIII. в Піддубні, 16. VIII. в Піддубні, 17. VIII. в Піддубні, 18. VIII. в Піддубні, 19. VIII. в Піддубні, 20. VIII. в Піддубні, 21. VIII. в Піддубні, 22. VIII. в Піддубні, 23. VIII. в Піддубні, 24. VIII. в Піддубні, 25. VIII. в Піддубні, 26. VIII. в Піддубні, 27. VIII. в Піддубні, 28. VIII. в Піддубні, 29. VIII. в Піддубні, 30. VIII. в Піддубні, 31. VIII. в Піддубні, 1. IX. в Піддубні, 2. IX. в Піддубні, 3. IX. в Піддубні, 4. IX. в Піддубні, 5. IX. в Піддубні, 6. IX. в Піддубні, 7. IX. в Піддубні, 8. IX. в Піддубні, 9. IX. в Піддубні, 10. IX. в Піддубні, 11. IX. в Піддубні, 12. IX. в Піддубні, 13. IX. в Піддубні, 14. IX. в Піддубні, 15. IX. в Піддубні, 16. IX. в Піддубні, 17. IX. в Піддубні, 18. IX. в Піддубні, 19. IX. в Піддубні, 20. IX. в Піддубні, 21. IX. в Піддубні, 22. IX. в Піддубні, 23. IX. в Піддубні, 24. IX. в Піддубні, 25. IX. в Піддубні, 26. IX. в Піддубні, 27. IX. в Піддубні, 28. IX. в Піддубні, 29. IX. в Піддубні, 30. IX. в Піддубні, 31. IX. в Піддубні, 1. X. в Піддубні, 2. X. в Піддубні, 3. X. в Піддубні, 4. X. в Піддубні, 5. X. в Піддубні, 6. X. в Піддубні, 7. X. в Піддубні, 8. X. в Піддубні, 9. X. в Піддубні, 10. X. в Піддубні, 11. X. в Піддубні, 12. X. в Піддубні, 13. X. в Піддубні, 14. X. в Піддубні, 15. X. в Піддубні, 16. X. в Піддубні, 17. X. в Піддубні, 18. X. в Піддубні, 19. X. в Піддубні, 20. X. в Піддубні, 21. X. в Піддубні, 22. X. в Піддубні, 23. X. в Піддубні, 24. X. в Піддубні, 25. X. в Піддубні, 26. X. в Піддубні, 27. X. в Піддубні, 28. X. в Піддубні, 29. X. в Піддубні, 30. X. в Піддубні, 31. X. в Піддубні, 1. XI. в Піддубні, 2. XI. в Піддубні, 3. XI. в Піддубні, 4. XI. в Піддубні, 5. XI. в Піддубні, 6. XI. в Піддубні, 7. XI. в Піддубні, 8. XI. в Піддубні, 9. XI. в Піддубні, 10. XI. в Піддубні, 11. XI. в Піддубні, 12. XI. в Піддубні, 13. XI. в Піддубні, 14. XI. в Піддубні, 15. XI. в Піддубні, 16. XI. в Піддубні, 17. XI. в Піддубні, 18. XI. в Піддубні, 19. XI. в Піддубні, 20. XI. в Піддубні, 21. XI. в Піддубні, 22. XI. в Піддубні, 23. XI. в Піддубні, 24. XI. в Піддубні, 25. XI. в Піддубні, 26. XI. в Піддубні, 27. XI. в Піддубні, 28. XI. в Піддубні, 29. XI. в Піддубні, 30. XI. в Піддубні, 31. XI. в Піддубні, 1. XII. в Піддубні, 2. XII. в Піддубні, 3. XII. в Піддубні, 4. XII. в Піддубні, 5. XII. в Піддубні, 6. XII. в Піддубні, 7. XII. в Піддубні, 8. XII. в Піддубні, 9. XII. в Піддубні, 10. XII. в Піддубні, 11. XII. в Піддубні, 12. XII. в Піддубні, 13. XII. в Піддубні, 14. XII. в Піддубні, 15. XII. в Піддубні, 16. XII. в Піддубні, 17. XII. в Піддубні, 18. XII. в Піддубні, 19. XII. в Піддубні, 20. XII. в Піддубні, 21. XII. в Піддубні, 22. XII. в Піддубні, 23. XII. в Піддубні, 24. XII. в Піддубні, 25. XII. в Піддубні, 26. XII. в Піддубні, 27. XII. в Піддубні, 28. XII. в Піддубні, 29. XII. в Піддубні, 30. XII. в Піддубні, 31. XII. в Піддубні, 1. I. в Піддубні, 2. I. в Піддубні, 3. I. в Піддубні, 4. I. в Піддубні, 5. I. в Піддубні, 6. I. в Піддубні, 7. I. в Піддубні, 8. I. в Піддубні, 9. I. в Піддубні, 10. I. в Піддубні, 11. I. в Піддубні, 12. I. в Піддубні, 13. I. в Піддубні, 14. I. в Піддубні, 15. I. в Піддубні, 16. I. в Піддубні, 17. I. в Піддубні, 18. I. в Піддубні, 19. I. в Піддубні, 20. I. в Піддубні, 21. I. в Піддубні, 22. I. в Піддубні, 23. I. в Піддубні, 24. I. в Піддубні, 25. I. в Піддубні, 26. I. в Піддубні, 27. I. в Піддубні, 28. I. в Піддубні, 29. I. в Піддубні, 30. I. в Піддубні, 31. I. в Піддубні, 1. II. в Піддубні, 2. II. в Піддубні, 3. II. в Піддубні, 4. II. в Піддубні, 5. II. в Піддубні, 6. II. в Піддубні, 7. II. в Піддубні, 8. II. в Піддубні, 9. II. в Піддубні, 10. II. в Піддубні, 11. II. в Піддубні, 12. II. в Піддубні, 13. II. в Піддубні, 14. II. в Піддубні, 15. II. в Піддубні, 16. II. в Піддубні, 17. II. в Піддубні, 18. II. в Піддубні, 19. II. в Піддубні, 20. II. в Піддубні, 21. II. в Піддубні, 22. II. в Піддубні, 23. II. в Піддубні, 24. II. в Піддубні, 25. II. в Піддубні, 26. II. в Піддубні, 27. II. в Піддубні, 28. II. в Піддубні, 29. II. в Піддубні, 30. II. в Піддубні, 31. II. в Піддубні, 1. III. в Піддубні, 2. III. в Піддубні, 3. III. в Піддубні, 4. III. в Піддубні, 5. III. в Піддубні, 6. III. в Піддубні, 7. III. в Піддуб

